

3.2 Provenumæssige konsekvenser

Det er ved provenuskønnet lagt til grund, at det strukturelle selskabsskattegrundlag udgør ca. 140 mia. kr. årligt i 2007-niveau ekskl. de kulbrinteskattepligtige selskaber og opsparingen i virksomhedsordningen.

3.2.1 Konsekvenser som følge af justeringen af CFC-reglerne

Forslaget om, at CFC-reglerne for selskaber udvides til at omfatte alle datterselskaber, uanset om de er danske eller udenlandske, bidrager til at fastholde det strukturelle grundlag for selskabsskatten.

Dette element giver således ikke isoleret set en provenugevinst, men sikrer at der ikke sker en udhuling af grundlaget, idet det bevirker at finansielle selskaber og tykt kapitaliserede danske virksomheder fortsat ikke kan opnå en ubegrundet skattebesparelse ved at placere deres egenkapital til nulskattelande inden for EU som Gibraltar eller Estland. Forslaget bidrager derfor til at fastholde skattegrundlag i Danmark og hindre en gradvis erosion af det danske selskabsskattegrundlag.

3.2.2 Konsekvenser som følge af nedsættelse af selskabsskattesatsen og virksomhedsskattesatsen til 25 pct.

Ekskl. de kulbrinteskattepligtige og virksomhedsordningen skønnes nedsættelsen af selskabsskatteprocenten med 3 point fra 28 til 25 pct. isoleret set at medføre et varigt provenutab på ca. 4,2 mia. kr. årligt.

Provenutabet inklusiv de kulbrinteskattepligtige men ekskl. virksomhedsordningen skønnes ved nedsættelsen af satsen til 25 pct. at udgøre omkring 4,8 mia. kr. i de første år, mens det varige provenutab skønnes at udgøre 4,4 mia. kr. årligt, jf. tabellen i afsnit 3.3.

Den parallelle nedsættelse af satsen for virksomhedsordningen (og kapitalafkastordningen), vil medføre et mindre varigt provenutab på skønsmæssigt i størrelsesordenen 100 mio. kr. årligt. Den sparede skat som følge af nedsættelsen vil blive modsvaret af en tilsvarende højere personskat, når beløbet tages ud af ordningen. Provenutabet består derfor i et rentetab som følge af skatteudskydelsen fra opsparingstidspunktet til hævetidspunktet.

Den årlige opsparing i virksomhedsordningen er pt. godt 17 mia. kr. således at nedsættelsen af satsen medfører en umiddelbar lempelse på ca. 500 mio. kr. Det antages, at opsparingen i de efterfølgende år hæves med 20 pct. årligt efter saldoprincippet. Både første og andet år mistes således et provenu på 500 mio. kr., men i år 2 modvirkes provenutabet ved, at 20 pct. af

opsparingen fra år 1 hæves og beskattes som personlig indkomst. Derved udlignes skattefordelen efterhånden, og der har alene været en rentefordel.

Resultatet er et årligt provenutab i 2007 på ca. 500 mio. kr., som reduceres årligt indtil de øgede skatter af hævdede overskud svarer til de årlige provenutab. Det varige provenutab i form af et rentetab udgør som nævnt omkring 100 mio. kr. årligt, jf. tabellen i afsnit 3.3.

3.2.3 Konsekvenser som følge af ændringer i afskrivningsreglerne

Forslaget om nedsættelse af afskrivningssatsen for bygninger skønnes ved en selskabsskattesats på 25 procent at give en provenugevinst på 1,5 mia. kr. i 2008 og 2009, mens den varige provenugevinst skønnes at udgøre 700 mio. kr.

Forslaget om nedsættelse af afskrivningssatserne for aktiver med lang levetid skønnes ved en selskabsskattesats på 25 procent at give en provenugevinst på 1,7 mia. kr. i 2008 og 1,5 mia. kr. i 2009. Den varige provenugevinst skønnes at udgøre 700 mio. kr. ved den foreslåede selskabsskattesats på 25 pct.

3.2.4 Konsekvenser som følge af loftet over fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter

Forslaget om loftet over de fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter skønnes at indbringe et provenu i 2007 i størrelsesordenen af 1,3 mia. kr. (halvårsvirkning), mens den varige provenugevinst skønnes til 2,5 mia. kr. ved den foreslåede selskabsskattesats på 25 pct., jf. tabellen i afsnit 3.3.

3.2.5 Konsekvenser som følge af EBIT-ordningen

Forslaget om EBIT-ordningen, indebærer at den skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifter højst kan nedbringes med 80 pct. som følge af nettofinansieringsudgifter efter begrænsning ifølge loftet over fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter.

EBIT-ordningen indebærer, at nettorenteutgifter der i et givet år beskæres kan fremføres til modregning i senere år. De beskærte nettorenteutgifter antages at blive modregnet med 20 procent om året i de efterfølgende år. Det første år opnås der således en provenugevinst svarende til skatteværdien af de bortskårne nettorenteutgifter. Det andet år forudsættes det, at der bortskæres ligeså mange nettorenteutgifter som i det første år, men 20 pct. af det første års bortskårne nettorenteutgifter modregnes. Derved bliver stramningen med tiden udlignet, og der har alene været en rentefordel for staten.